

מ"ת 20767/04/17 - מדינת ישראל נגד ד א ח

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 20767-04-17 מדינת ישראל נ' א ח
תיק חיצוני: 156366/2017

בפני כבוד השופטת ענת חולתא
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים ד א ח

החלטה

1. בפניי בקשת המדינה להאריך את התנאים המגבילים בהם שווה המשיב עד תום ההליכים נגדו.
2. ביום 13.4.2017 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות איומים והפרת הוראה חוקית.

על פי כתב האישום, האיומים כלפי המתלוננת בוצעו במועדים שונים, באמצעות שיחות טלפון שיזם המשיב ובמהלכן איים על המתלוננת; באמצעות הודעות קוליות ששלח לה; הודעות טקסט וכן באמצעות הגעה לדירתה וזאת חרף קיומו של צו שניתן ביום 21.2.2017 ע"י כב' השופטת אפרת שהם דליות במסגרת ה"ט 38532-02-17 ו - 39431-02-17, לפיו נאסר על המשיב להיכנס לבית המתלוננת בכתובת X, נאסר עליו להימצא בתחום שיפחת מ - 100 מטר מבית המתלוננת ונאסר עליו להטריד את המתלוננת בכל דרך שהיא ובכל מקום, לרבות בטלפון, בהודעות SMS, באמצעות מחשב ולרבות צילום והקלטה.

3. הבקשה מבוססת על עילת המסוכנות, בצירוף חזקת המסוכנות הסטטוטורית. מאחר שהמשיב שוחרר לחלופת המעצר הנוכחית בה הוא שווה כבר בשלב החקירה וערר שהגישה המדינה נדחה (עמ"י 19664-04-17, כב' הש' ביתן), עותרת המדינה בשים לב לעילות המעצר, להארכת התנאים המגבילים.

במסגרת החלטתו קבע בית המשפט המחוזי, כי התנהגות המבקש נראית כאובססיבית כלפי המתלוננת, גרושתו, אך מאידך גיסא, מעבר לאיומים הכתובים ובהודעות, המבקש לא עשה כל פעולה ממשית לפגיעה במתלוננת וגם כשהגיע לביתה לא פגע בה לרעה ולא איים עליה. על כן, סבר בית המשפט, כי החלופה - מעצר בית מלא בפיקוח בעיר אריאל - מאזנת היטב בין האינטרסים השונים.

4. בדיון שהתקיים ביום 13.4.17 בפני כב' השופט ליבליין ביקש ב"כ המשיב לדחות את המשך הדיון עד לאחר עיון בחומר הראיות והסכים לעת הזו להארכת התנאים המגבילים, תוך שינוי כתובת מעצר הבית לבית אחותו של המשיב והוספתה כערבה.

כב' השופט ליבליין קבע בהחלטתו, כי העבירות המיוחסות למשיב מקימות במובהק עילת מעצר והורה על הארכת התנאים המגבילים בכפוף לשינויים שהתבקשו ע"י ב"כ המשיב.

5. בדיון שהתקיים בפניי ביום 19.4.17 טען ב"כ המשיב, כי אין ראיות לכאורה וכי העבירות אינן מתקיימות כלל ולכן אין הצדקה לתנאים המגבילים כלל. טענות ב"כ המשיב לעניין התשתית הראייתית הן, בתמצית:

עמוד 1

- א. בעת ביצוע המעשים המתוארים בכתב האישום לא היה כבר צו הגנה בתוקף שכן זה בוטל בהסכמה בדיון בבית המשפט לענייני משפחה ביום 15.3.17. למצער, ובעקבות הערות בית המשפט נוכח האמור באותו פרוטוקול, טען ב"כ המשיב כי קיים כרסום בשאלת היסוד הנפשי והמודעות לקיומו של הגנה בתוקף והפנה להודעת המשיב במשטרה מיום 8.4.17.
- ב. הדברים המיוחסים למבקש בכתב האישום אינם עולים כדי עבירת "איומים". הסבר המבקש בחקירתו, כי כשאמר "היום את משלמת" התכוון לתשלום מזונות הוא הסבר מניח את הדעת.
- ג. בהקשר זה נטען, כי המשיב סובל מבעיות רפואיות לרבות מחלת סכרת המשפיעה על קולו ועל כן מה שנשמע בהקלטות כקול מאיים נובע למעשה ממצבו הרפואי. בעניין זה ב"כ המשיב ספק טען ספק העיד, כי גם בשיחותיו שלו עם המבקש הוא נשמע באופן דומה. לעניין זה הפנה לדו"ח פעולה מיום 10.4.17.
- ד. ב"כ המשיב ביקש להגיש לבית המשפט מסמך שקיבל מידי המשיב ונטען כי הוא מהווה צילום מסך של הודעה שנשלחה אל המשיב מאת המתלוננת המלמד על כך שהיא צורכת אלכוהול וסמים. אומר כבר עכשיו בעניין זה, כי סירבתי לקבל את המסמך שבאופן בו הוגש לא ברור כלל מקורו או טיבו ולא ניתן לייחס לו משקל ולו הקל ביותר.
- ה. נטען, כי המתלוננת היא 'אישה בעייתית בלשון המעטה' וכי המשטרה לא מילאה את תפקידה בכך שלא הוציאה ממכשירי הטלפון את כל המידע הרלוונטי אלא רק את זה התומך בתלונה.
6. לעניין עילת המעצר נטען כדלקמן:
- א. אין מחלוקת, וגם המתלוננת מצהירה על כך, כי לא ננקטה כלפיה אלימות פיסית ויש ללמוד מכך, שאין נשקפת מסוכנות מהמשיב. לעניין זה הוגשו החלטות שיפוטיות מהליכים קודמים במסגרת בית המשפט לענייני משפחה.
- ב. המשיב נעדר הרשעות קודמות.
7. לאור זאת ביקש ב"כ המשיב, כי המשיב יחזור להתגורר בביתו ברח' אקרית גת, המצוי מרחק של קילומטר מבית המתלוננת וכן לחזור לעבודתו בקרית גת. המשיב הסכים לתנאי המורה על איסור יצירת קשר אך בכל הנוגע להרחקה עמד על כך, שבמסגרת תנאי המשמורת המשיב לוקח את בנותיו מבית המתלוננת וכן מחזיר אותן ועל כן לא ניתן להורות על הרחקה.
8. ביום 20.4.17 הוגשה בקשה נוספת, כי עד למתן החלטה, יותר למשיב לחזור למקום מגוריו בקרית גת בפיקוח בתו הבגירה במהלך שעות הערב והלילה ולחזור למקום עבודתו, תחת פיקוח המעסיק אשר יאסוף אותו ממקום עבודתו, יפקח עליו בשעות העבודה ויחזירו לביתו.
9. המדינה סבורה, כי אין פגם בתשתית הראייתית וביקשה להותיר את התנאים המגבילים שהוטלו על המשיב במסגרת תיק המ"י על כנם. נטען, כי גם בערר שהוגש בשלב החקירה, במסגרת המ"י, קבע בית המשפט המחוזי כי קיים איזון בתנאים שנקבעו. המדינה הפנתה לחומר החקירה ממנו עולה איומים בוטים וברורים של המשיב כלפי המתלוננת וכלפי אחותה. בשל כך סבורה המדינה, כי אין להתיר את חזרתו של המשיב לעיר קרית גת.

10. לאחר שקראתי את חומר הראיות בתיק, האזנתי להקלטות ועיינתי בטענות הצדדים, מסקנתי היא, כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב, ביחס לכל המיוחס לו בכתב האישום.

11. אשר לעבירה של הפרת צו הגנה, אין בידי לקבל את הטענה כי צו ההגנה לא היה בתוקף. מפרוטוקול הדיון בבית המשפט לענייני משפחה מיום 15.3.17 עולה בבירור, כי נמחקה הבקשה שהגיש **המשיב** לצו הגנה וזאת בהסכמתו. אין בפרוטוקול איזכור כלשהו לצו ההגנה שהוצא לבקשת המתלוננת והחלטת בית המשפט נוקטת לשון "בקשה" ולא "בקשות", כנטען. הדברים עולים גם מפרוטוקול הדיון עצמו שבו נרשמה הסכמת **המשיב** למחיקת הבקשה. אף שהמשיב העלה את הטענה במסגרת חקירותיו במשטרה, אין בידי לקבל בשלב דיוני זה את הטענה, כי המשיב סבר שהצו לא בתוקף כי כך הוסבר לו על ידי עורך דינו. מפרוטוקול הדיון עולה, כי עורך דינו של המשיב כלל לא נכח בדיון. טענה בדבר טעות במצב הדברים הפוגמת ביסוד הנפשי של המשיב נוכח מסמך משפטי ברור תתברר במסגרת ההליך העיקרי ואין בה כדי לגרוע מן התשתית הראייתית הלכאורית בפניי.

12. אשר לעבירות האיומים - מהודעות המתלוננת עולה, כי היא חוששת מהמשיב וחשה מאוימת ממנו. האזנתי להודעות המשיב למתלוננת אותן מסרה במסגרת החקירה עולה מהן לשון מאיימת ברורה והטון בו נאמרו מאיים באופן ברור. אינני מקבלת את טענת ב"כ המשיב כי מדובר בצרידות עקב מחלת הסכרת. אך אין בידי לקבל את הטענה, כי תוכנו של המלל אינו מאיים. הודעות המתלוננת נתמכות גם בהודעת הבת ש (קטינה בת 15) מיום 10.4.17. טענת המשיב, כפי שנשמעה גם בהודעותיו במשטרה, כי בהודעותיו התכוון לתשלום "כספי" אינה מתיישבת עם תוכן ההודעות ועם האופן בו נשלחו. היא גם לא מתיישבת עם דבריו של המשיב לחוקרת: "אני לא מאיים, אני עושה" (הודעה מיום 10.4.17, 14:18). ביחס לאיום כלפי אחותה של המתלוננת, המשיב מאשר את שליחת ההודעה בחקירתו הנ"ל.

13. המעשים המיוחסים למשיב מקימים בעינינו עילת מעצר של מסוכנות וקיימת חזרת מסוכנות סטטוטורית בהיות המעשים עבירת אלימות כלפי בן משפחה. הפרת צו ההגנה מחזקת את הערכת המסוכנות במקרה זה. בין הצדדים ניטש סכסוך עכור אגב גירושיהם וניתן ללמוד גם מפרוטוקול הדיון מיום 21.2.17, במסגרתו הוצא צו ההגנה, כי בית המשפט הביע מורת רוח כלפי התנהלות המשיב והאמצעים בהם הוא נוקט במסגרת סכסוך זה.

14. מן הראיות עולה, כי המתלוננת חוששת מהמשיב והדבר עולה גם מהודעתה של הבת וכן מעדות אחותה של המתלוננת.

15. מאידך גיסא, וכפי שעולה גם ממסמכים בהליכים בבית משפט לענייני משפחה בין המשיב למתלוננת, האלימות אותה הפגין המשיב כלפי המתלוננת היא אלימות מילולית ואין בפניי ראיה לכך, שהמשיב נקט או ביקש לנקוט באלימות פיזית ממש כלפיה.

16. אינני סבורה, כי עוצמת המסוכנות העולה מתיק זה מחייבת את הארכת התנאים המגבילים בהם שווה המשיב כיום. עוצמת המסוכנות איננה מחייבת הרחקה מן העיר קרית גת, המונעת מהמשיב גם חזרתו למקום עבודתו ואינני סבורה, כי נחוץ במקרה זה פיקוח צמוד אחר המשיב. מכל מקום, אני סבורה כי בתו הבגירה של המשיב יכולה לשמש גורם מפקח או כערבה במקרה זה.

עיקר מסוכנות המשיב במקרה זה טמונה בלשונו המשתלחת ובאיומים שהוא נוקט כלפי המתלוננת, וכלפי אחותה ומתקשה לשמור על "לשון נקיה ומכובדת" כדברי בית המשפט לענייני משפחה מיום 28.11.16, במסמך שהומצא לעיוני על ידי ב"כ המשיב. אף עולה, כי אף שהמשיב הפר לכאורה את צו הגנה שהוצא נגדו, הקשר ההפריה היה בקשר לצרכיהן של הבנות ולא נטען, כי נעברה עבירה נוספת אגב כך.

17. מהנתונים המונחים בפני עולה, כי כתובת מגורי המשיב היא ברחוב X בקרית גת. המתלוננת מתגוררת בכתובת X. שתי הכתובות אכן סמוכות זו לזו.

יחד עם זאת אני סבורה, כי ניתן למצוא מתווה ברור ומוגדר אשר יאפשר את חזרת המשיב לביתו, תוך שמירה על הרחקה ניאותה מן המתלוננת ומביתה תוך קביעת ערבויות כספיות מתאימות ומרתיעות אשר יאזנו את החשש, כי המשיב יפר את התנאים.

על פי המידע שנמסר, כתובת עבודתו של המשיב היא ברחוב X בקרית גת. אני סבורה, כי במסגרת אותו מתווה, ניתן לאפשר גם את חזרתו של המשיב למקום עבודתו באופן שיאפשר הרחקה מן המתלוננת ומביתה.

עוד עולה מן המסמכים שבפני, כי הבנות הקטינות המשותפות - בנות כעשר שנים וכ-15 שנים - עצמאיות, מחזיקות במפתח לבית אימן ואינן זקוקות לליווי "מדלת לדלת" לצורך מימוש הסדרי הראייה (ראו פרוטוקול הדיון מיום 21.2.17 בבית המשפט לענייני משפחה) כך שהסדרי הראייה המוסכמים בין הצדדים במסגרת בית המשפט לענייני משפחה יוכלו להתקיים בד בבד עם תנאי השחרור עליהם אורה, אשר יכללו הוראה ברורה בדבר הרחקה, ומבלי שיש בהחלטה זו כדי להשליך על ההליכים המתנהלים בפני המותב המוסמך.

אין בפני מידע בדבר כתובת מוסדות הלימוד של הבנות.

18. לפיכך, אני מורה לצדדים לבוא בדברים עובר למועד הדיון הקבוע בפני ליום 3.5.17 ולנסות להגיע למתווה מוסכם בדבר תנאי השחרור, אשר יאפשר את חזרת המשיב להתגורר בביתו ולחזור לעבודתו תוך קביעת תוואי ההרחקה והתנועה של המשיב בתוך תחומי העיר קרית גת באופן שיבטיח הרחקה מספקת מהמתלוננת ומביתה.

אם לא יצליחו הצדדים להגיע למתווה מוסכם ברוח זו, תינתן החלטה משלימה על ידי במסגרת הדיון הקבוע.

החלטה בדבר התנאים הכספיים תינתן על ידי במסגרת הדיון הקבוע.

ב"כ המשיב ידאג להתייצבות ערב צד ג', שאיננו בתו של המשיב, לדיון הקבוע.

19. הצדדים ימסרו הודעה משותפת או הודעות נפרדות לתיק בית המשפט לכל המאוחר ביום 3.5.17 בשעה 10:00. **בדיקת מסמכים ליום 3.5.17.**

20. מובהר למשיב, כי עד למתן החלטה במועד הדיון הקבוע, אין כל שינוי בתנאי השחרור הקיימים.

21. המזכירות תעביר החלטה זו בדחיפות לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ג' אייר תשע"ז, 29 אפריל 2017, בהעדר הצדדים.